

1. søndag e. trinitatis 2013 – Claus Nybo

Den rige mand og Lazarus er antageligvis en jødisk vandrelegende og illustrer på en bramfri måde en forestilling om livet efter døden. Sådanne forestillinger siger mere om mennesket - end de siger noget om et efterliv med Gud.

Dagens læsning kan således opfattes som en på hatten fra Jesus til de skinhellige og selvtilstrækkelige pengegriske farisæer. Farisæerne troede på en opstandelse fra de døde modsat saddukæerne – og lignelsens billedverden svarer til farisærenes opfattelse af hvordan et liv efter døden ville være.

Abraham er jo Israels folks stamfader og han fik af Gud tildelt Kanaans land hvor han så slog sig ned i Mamre Lund under de store Egetræer. Og begrebet 'i Abrahams skød' kan direkte oversættes til paradys – og der ville farisæerne gerne hen når de døde – i Abrahams skød i Mamrelund.

Fortællingen om den fattige Lazarus og den rige mand får mig til at mindes noget fra min barndom. Da jeg var 12 år gammel blev min far præst langt ude på landet – vi flyttede ind i en stor præstegård med en kæmpe have. Gennem haven løb en stor Å og den del af haven der lå på den anden side af åen blev kaldt Mamre Lund – og i den stod der flere store lindetræer.

En gang havde der været en bro over åen til Mamrelund – men den var for længst væk. Så Mamrelund var en fjern oase som man kunne kigge over til men ikke komme ind i – og dog – jeg kunne – for jeg havde bundet et reb i en stor gren så jeg kunne svinge mig næsten over åen – og så kæmpe mig i land.

Men i Mamrelund kom dagligt en mand der blev kaldt Tosse Bøje – her sad han ved åens brik under et lindetræ – til tider fiskede han – men for det mest sad han og sludrede med sig selv. Han boede hjemme hos sin gamle far og mor – der var nær de 80 år. Når han gik oppe i byen råbte nogle af børnene til ham: 'Dav Tosse Bøje har du skidt i bukserne i dag'. Men det anfægtede ikke Tosse Bøje – han hilste altid glad på enhver han mødte.

Man fortalte at når han købte noget og betalte med én hundredkroneseddel – så kunne man bare give ham tilbage på en halvtredser – for regne - kunne han ikke. Han havde en gammel knallert som han tit pillede ved – så den ikke kunne køre videre – så kom hans gamle far og trak den hjem og reparerede den. Han fangede aldrig én fisk – det var klart nok – for han brugte et blink af en størrelse - som var det en hval

han ville fange – men han syntes det var så smukt at se det store blink bevæge sig igennem åens vand. Når det regnede fik han regntøj på af sin mor – der var et hul på det ene knæ – men så holdt Bøje hånden over hullet så vandet ikke kunne komme ind.

I sin pung havde han et sorthvid foto af to små drenge som sad på en havebænk. 'Det er min lillebror' – fortalte han og pegede på den mindste af børnene. 'Han er i paradiset hos Gud' fortalte han – 'der er dejligt'. 'Der er også dejligt her' – sagde han – 'der er fredeligt hos Gud'!

Egentlig måtte Tosse Bøje ikke være i Mamrelund – min far var bange for at mine små søskende skulle falde i åen hvis Bøje kaldte på dem – havemanden ville heller ikke have ham der – for han forrettede al sin nødtørft i Lunden. Ja selv hans far og mor ville ikke have det – men lige meget hjalp det - Tosse Bøje var ukuelig – han var der evig og altid. 'Jeg er her – her er fred' – sagde han når nogen ville få ham ud.

Jeg kunne heller ikke forstille mig Mamrelund uden Bøje – og ofte tog jeg derover for at slå en sluder af med ham. En gang spurgte jeg ham om han ikke var ked af at blive kaldt Tosse Bøje – 'Det heder jeg – det heder jeg' – 'de er gode mennesker alle sammen' sagde han med stor overbevisning i stemmen. I resten af mine barneår sad Bøje troligt dag ud og dag ind i Mamrelund.

For det hjalp ikke alle dem der mente at de havde råderet over Mamrelund – skønt de ikke havde tid og mulighed til selv at være der – de fortravlede – dem der havde nok i denne verden – vel så de Mamrelunds lyksaligheder og den skulle ingen – heller ikke Tosse Bøje - tiltvinge sig uden ret – det var jo et angreb på deres verden.

Men Tosse Bøje havde ikke noget han skulle forsvare – han levede i verden i fuld fortrøstning og tillid til Gud og til sine medmennesker.

Og Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder – for elsker du ikke din næste som dig selv – hvordan skal du så kunne elske Gud som du ikke har set? Jesus har i dagens tekst tegnet et billede af farisærenes himmel. Ham der tændte et opstandelseshåb for dig og mig ved troen på hans Ord om: "jeg er opstandelsen og livet" - og vel er det nyttesløst at spekulere på hvordan livet er efter døden – for det ved kun Gud – for han har magten og æren i al evighed – men lidt tosset må man vel have lov at være – så jeg tror at Tosse Bøje – som nu for længst må være død - i dag igen sidder på en bænk ved siden af sin lillebror. Amen